

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1C/35/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712205664
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jarmila Bíliková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2013:2712205664.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou Mgr. Jarmilou Bílikovou v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom: Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpený splnomocnencom: HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459 proti žalovanému: Z. H., nar. X.XX.XXXX, K. XXXX/XX, XXX XX E., štátny občan SR o zaplatenie sumy 2.438,84 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.336,79 eur, 17,70 % úrok ročne zo sumy 1.329,68 eur od 22.12.2010 do 20.4.2011, 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.329,68 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 8.8.2012 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 2.438,84 eura s 17,70% úrokom ročne zo sumy 1.446,08 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.446,08 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu dôvodil tým, že je právnym nástupcom Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava, od ktorej nadobudol pohľadávku voči žalovanému na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Žalovaná suma predstavuje plnenie titulom uzavretej Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 24.4.2006, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.261,37 eur, predtým 38.000,- Sk, pri úrokovej sadzbe 17,70% ročne, ktorý sa zaviazal splácať mesačnou splátkou vo výške 33,66 eur, predtým 1.014,- Sk k 20.dňu toho ktorého mesiaca so splatnosťou prvej splátky dňa 20.5.2006 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20.4.2011. Žalovaný svoj záväzok zo zmluvy o úvere neplnil a poskytnutý úver nesplatil ani do dohodnutej doby splatnosti. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavuje pohľadávka výšku 2.438,84 eur, z toho istina sumu 1.446,08 eur, nezaplatené úroky v sume 7,11 eur, úroky z omeškania v sume 985,65 eur. Žalobca istinu úročí ďalej riadnym úrokom vo výške 17,70% ročne a zákonným úrokom z omeškania ku dňu konečnej splatnosti úveru vo výške 9% ročne. V žalobe poukázal na ustanovenia Obchodného zákonníka (§§ 497, 502, 503, 504, 369).

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Na riadne predvolané pojednávanie vo veci sa bez ospravedlnenia z vážneho dôvodu nedostavil.

Žalobca a jeho zástupca sa na riadne predvolané pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnil zástupca žalobcu. Súd preto vec prejednal bez prítomnosti účastníkov s použitím ustanovenia § 101 O.s.p. a prihladol na dosiaľ vykonané dôkazy, obsah spisu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o splátkovom úvere, zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, všeobecnými obchodnými podmienkami /VOP/, výpismi z úverového účtu a zistil tento skutkový stav veci:

Žalobca preukázal svoje právne nástupníctvo predloženou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Prípisom zo dňa 28.12.2010 bolo postúpenie pohľadávky oznámené žalovanému.

Podľa Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 24.4.2006 bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.261,37 eur /predtým 38.000,- Sk/ s pevnou úrokovou sadzbou 17,70% ročne, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 33,66 eur, s prvou splátkou 20.5.2006 a konečnou splatnosťou dňa 20.4.2011. Podľa čl. I. Zmluvy sa účastníci zmluvy dohodli na ročnej percentuálnej miere nákladov 9,89%. Podľa čl. II. bod 4. sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 ObZ, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Podľa bodu 7.2.4. VOP, banka poskytne splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere, a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere.

Podľa bodu 7.3.2. - splácanie splátkového úveru, pohľadávka z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasťou a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, s periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere uvedenými spôsobmi. Banka je oprávnená rozhodnúť o spôsobe splácania úveru pred poskytnutím úveru a kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu.

Podľa bodu 7.4.2. VOP, úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane). Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t.j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere, resp. spôsobom v nej dohodnutým.

Podľa bodu 7.4.4. VOP, pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru, banka je oprávnená požadovať od klienta okrem úrokov, tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky.

Podľa výpisu z účtu žalovaný čerpal úver v sume 1.261,36 eur /predtým 38.000,- Sk /. Ku dňu 6.8.2011 bol vyčíslený počiatočný zostatok - 1.676,46 eur, splátky 2.438,84 eur, čerpanie, úroky, poplatky - 762,38 eur.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v podaní doručenom súdu dňa 14.8.2013 špecifikoval uplatnenú pohľadávku v sume 2.438,84 eur tak, že táto predstavuje úroky z omeškania v sume 985,65 eur, istinu po splatnosti v sume 1.446,08 eur a riadne úroky v sume 7,11 eur.

Z výpisov z úveru a transakcií na úverovom účte vyplýva, že žalovaný čerpal úver v sume 1.261,37 eur (38.000,-Sk) dňa 24.4.2006. Prvú splátku úveru v sume 33,66 eur zaplatil dňa 20.5.2006 a poslednú splátku dňa 21.5.2007 v sume 34,55 eur a spolu uhradil 19 splátok v sume 440,25 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania dňa 24.6.2006 z dôvodu nižšej splátky v sume 4,92 eur (148,10 Sk), čím vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania v zmysle bodu 7.4.4. VOP Uplatňovaný úrok z omeškania v sume 985,65 eur je účtovaný od 21.6.2006 do 21.12.2010 z nezaplatených splátok v stanovenej percentuálnej výške, ktorú oznámil žalovanému zverejnením na svojej webovej stránke a to od 24.4.2006 do 14.1.2009 vo výške 26,4% ročne a od 15.1.2008 vo výške 8% ročne. V rámci istiny po splatnosti v sume 1.446,18 eur sú obsiahnuté riadne úroky v sume 506,09 eur odo dňa 5.8.2008 a poplatky v sume 116,50 eur s tým, že čistá istina úveru je v sume 823,59 eur. Riadne úroky v sume 506,09 eur boli dohodnuté v sadzbe 17,70% ročne a počítané do 5.8.2008, poplatky v sume 116,50 eur predstavujú poplatky za vedenie účtu v sume 3 x 50,- Sk = 150,- Sk, t.j. 4,98 eur a 26 x 60 = 1.560,- Sk, t.j. 51,78 eur od apríla 2006 do augusta 2008, poplatky za žalobnú upomienku v sume 59,74 eur. Nesplatené úroky v sume 7,11 eur sú účtované z istiny 1.446,08 eur od 5.8.2008 do 14.8.2008 v úrokovej sadzbe 17,70% ročne.

Súd posúdil nárok žalobcu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, Zák.č. 258/21192 Zb. o ochrane spotrebiteľov a Zák.č. 258/52001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

Podľa § 23a ods. 1 Zák.č. 634/1992 Z.z. o ochranu spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 1 ods. 2 písm. e/ Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad 20000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) a b) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie a/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. c) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nespĺnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej,

ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Podľa § 2 písm. d) a e) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č.1z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4, 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 OZ /účinný od 1.5.2004 do 31.12.2007/, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobný návrh bol podaný sčasti dôvodne. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzavrel so

žalovaným ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úveru, ktorá bola uzavretá dňa 24.4.2006. Vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že sa jedná o obchodnoprávny vzťah a vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy súd poukazuje na to, že základom tohto záväzkového vzťahu je Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a aj dodávateľ - právny predchodca žalobcu sám poukazuje v dohodnutých podmienkach zmluvy na ustanovenia VOP bod 7., v ktorom sú upravené záväzkovo-právne vzťahy, keď banka ako veriteľ na požiadanie fyzickej osoby, nepodnikateľa ako dlžníka poskytne v jeho prospech finančné prostriedky. Zák. č. 258/2001 Z.z. je právny predpis upravujúci osobitný typ zmluvy vo všeobecnosti a zmluvy o spotrebiteľských úveroch predstavujú samostatný druh súkromnoprávných zmlúv, a nie iba jeden špecifický druh zmluvy o úvere. Z úvodných ustanovení zákona je zrejmé, že účelom spotrebiteľského úveru nie je upraviť vzťahy pri podnikaní medzi podnikateľskými subjektmi, ale naopak regulovať vzťahy pri využití produktov podnikania /tovarov a služieb/ spotrebiteľmi. Spotrebiteľ je prioritne fyzická osoba, ktorej bol spotrebiteľský úver poskytnutý na iný účel, ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Vzhľadom na takto zákonom zadanú povahu jedného z účastníkov, nemožno konštatovať, že by malo ísť o obchodno-právny vzťah. Základným znakom obchodno-právnych vzťahov je to, že vznikajú medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti a vzťah medzi poskytovateľom spotrebiteľského úveru a spotrebiteľom nespadá ani pod žiadnu situáciu, vymedzenú v ustanovení § 261 ods. 2, 3 Obchodného zákonníka. V čase uzavretia zmluvy platil Zákon o spotrebiteľských úveroch a preto sa na vzťah medzi účastníkmi vzťahujú ustanovenia tohto zákona.

Súd má za to, že uvedená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a to konkrétne spotrebiteľského úveru, a preto pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzavretia. Pod pojmom spotrebiteľské úvery možno rozumieť všeobecné označenie skupiny zmluvných typov, na úpravu ktorých sa majú popri zákonnej úprave samotných zmluvných typov ako sú napr. zmluva o pôžičke, zmluva o úvere, nepomenovaná zmluva použiť ďalšie právne normy, ktoré dopĺňajú všeobecnú úpravu jednotlivých zmluvných typov o ďalšie náležitosti vymedzené v Zák.č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov. Za spotrebiteľský úver sa považuje každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy spotrebiteľovi, a to za odplatu veriteľom bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v § 1 ods. 2, 2 cit. zákona. Musí ísť o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré musí spotrebiteľ po uplynutí dohodnutej doby vrátiť. Záväzkový vzťah vznikne výlučne na základe dvojstranného právneho úkonu v písomnej forme. Spotrebiteľom je výlučne fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je vždy odplatná a odplatom sú spravidla poplatky a úroky. Veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. Predmetná zákonná úprava pokrýva všetky zmluvné typy, pri ktorých dochádza k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, dočasne, za odplatu. Pojem spotrebiteľský úver je všeobecným pojmom a pokrýva široký rozsah zmluvných typov ako sú zmluva o úvere, zmluva o pôžičke, nepomenované zmluvy atď.

Veriteľ na základe zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 1.261,37 eur, ktorý vyčerpал. Predmetná zmluva musí obsahovať najmä hore uvedené náležitosti, ktoré vyžaduje Zák.č.258/2001 Z.z. Súd má za to, že zmluva obsahuje podstatné náležitosti uvedené v zákone a zmluva bola uzavretá platne. Žalovanému nedodržaním dohodnutých podmienok v zmluve a to neplatením mesačných splátok na splatenie úveru vznikol dlh na nesplatenom úvere. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 59.splátkach po 33,66 eur, teda v sume 1.985,94 eur a celkom zaplatil sumu 440,25 eur a teda na nesplatenom úvere by zostala suma 1.545,69 eur. Súd preskúmal jednotlivé čiastkové nároky uplatnené žalobcom s tým, že má za to, že nárok žalobcu uplatnený titulom nesplatenej čistej istiny úveru v sume 823,59 eur, riadneho úroku v sume 506,09 eur a v sume 7,11 eur je dôvodný a preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 1.336,79 eur.

Súd poukazuje na rôzne poplatky uvádzané opakovane vo výpise z účtu napr. pravidelný mesačný poplatok za správu úveru, poplatky za upomienky s tým, že sa stotožňuje s rozhodovacou líniou potvrdenou Vrchným Krajinským súdom Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10), podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo

vlastnom záujme dodávateľa (bod 34. rozsudku). To platí aj pri poplatku za vedenie úverového účtu, keď vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplätnú službu banky klientovi, práve naopak slúži výhradne záujmom banky. Pri splácaní úveru banke, slúži úverový účet v prvom rade účtovným, resp. zúčtovacím účelom banky, ktorá prostredníctvom svojho vnútorného vedenia účtov vo vlastnom záujme sleduje stav plnenia úverového vzťahu dlžníkom. Naproti tomu spotrebiteľ, ktorý si pravidelne plní svoju povinnosť splácať úver - dlh, nie je na vedenie osobitného účtu bankou, s cieľom mať o splácaní úveru prehľad, odkázaný. Taktiež na poplatok za upomienku niet žiadneho zákonného nároku, nemôže patriť veriteľovi v prípade, keď si tento uplatňuje paušálnu náhradu ujmy za omeškanie. Súd preto žalobu žalobcu vo výške účtovaných poplatkov 116,50 eur zamietol.

V časti uplatneného úroku z omeškania vypočítaného v sume 985,65 eur súd žalobu žalobcu zamietol s poukazom na to, že tento bol vypočítaný s použitím úrokovej sadzby 26,4% ročne v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka určené zverejnením banky. Tieto však môžu byť použité len v prípade, ak neodporujú ustanoveniam občianskeho práva a nie sú v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. V predmetnom konaní sa jedná nepochybne o zmluvu spotrebiteľskú, keď zo zmluvných strán jednu je potrebné považovať za spotrebiteľa. Úprava spotrebiteľských vzťahov okrem Zákona o spotrebiteľských úveroch a Zákona o ochrane spotrebiteľa je zakotvená v Občianskom zákonníku a súčasťou tejto úpravy je uzákonené i kogentné pravidlo o nemožnosti úpravy zmluvných podmienok spotrebiteľskou zmluvou odchylné od zákona v neprospech spotrebiteľa a teda použitie iných noriem, než noriem spotrebiteľského práva, keď posúdenie dovolenosti dojednaní v spotrebiteľskej zmluve sa musí riadiť hľadiskom výhodnosti toho - ktorého dojednanie pre spotrebiteľa. Normy obchodného práva sú v takomto prípade použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku. Výška dohodnutých úrokov z omeškania podľa Obchodného zákonníka potom neprichádza do úvahy, pretože je pre spotrebiteľa nevýhodnejšia, keď je úrok z omeškania podstatne vyšší, než úrok z omeškania podľa citovaných ustanovení občianskeho práva. Úrok z omeškania v čase uzavretia zmluvy bol upravený v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 OZ vykonávacím predpisom a to Nar. vl. 87/1995 Z.z. vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska, ktorá diskontná sadzba bola vo výške 4% a teda úrok z omeškania 8%. Žalobca uviedol, že bol úrok z omeškania vypočítaný od 15.1.2009 s použitím úrokovej sadzby 8%, ale akú sumu predstavujú takto vypočítané úroky z omeškania zo žalovanej sumy nevyčíslil.

Súd uplatnený nárok žalobcu na dohodnutý úrok 17,70% ročne z nesplatenej istiny od 22.12.2010 do zaplataenia priznal do 20.4.2011, kedy bola dohodnutá v zmluve o splátkovom úvere v čl. I. konečná splatnosť úveru a vo zvyšku nárok žalobcu zamietol. Predmetom konania bolo plnenie v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru a niet pochybností o tom, že úver je odplätným právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 ObZ). Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (por. Štenglová/Pliva/ a kol. Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1 153).

Úverové obdobie, teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplätným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je administratívny strop (limit). V prípade, že žalobca vychádza z dohodnutých podmienok pod bodom 7.4.2. VOP, keď sa úver úročí denne odo dňa poskytnutia do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru a preto má nárok za priznanie dohodnutého úroku až do dňa úplného splatenia úveru, súd poukazuje na to, že takéto ujednanie je v rozpore so zákonom v zmysle ustanovenia § 39 OZ a teda neplatné. V danom prípade ide o navyšovanie úrokov, keď by sa jednalo o úrok 17,70% ročne a 9% ročne (úrok z omeškania) spolu v sadzbe 26,70% ročne, čím by bol dosiahnutý zámer veriteľa dosiahnuť vyššiu sankciu, než akú predstavujú úroky z omeškania.

Odplatné úroky však nemajú sankčnú povahu. Uvedený záver platí aj za stavu, že ustanovenia §§ 502 a 503 ObZ, na ktoré žalobca poukazuje, majú dispozitívnu povahu. Možno sa od nich zmluvne odchyliť, ale len v rámci zákona a ratio legis zákonných inštitútov. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú s použitím ustanovenia § 54 ods. 1 OZ, nie je umožnené nevýhodnejšie dojednanie, než aké upravuje Občiansky zákonník a ten považuje vyššie úroky z omeškania než ako upravuje nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. za neprípustné. Aj v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie NS SR sp. zn. 4 Obo 143/98) vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania v zmysle § 369 ObZ. (rozsudky KS v Prešove sp. zn. 1Co/30/2012 z 10.5.2013, 6Co/183/2011 z 18.9.2012, 6Co/61/2012 z 15.1.2013).

Žalovaný sa naďalej dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania, ktorý je v súlade s Nar. vl. č. 87/1995 Zb. v zmysle ustanovení občianskeho práva a to odo dňa uplatneného žalobcom v žalobe.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., keď žalobca mal vo veci len čiastočný úspech a preto súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca mal úspech vo veci 54,81%, neúspech 45,19%, čo predstavuje čistý úspech 9,62%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.).